

afvist. Dette kan imidlertid føre til Konsekvenser, som Affendere af Kreaturer paa ingen Maade ere tjente med. Desuden kan Særnbanen, naar der affendes hele Vognladninger Kreaturer, forlange, at der skal følge en Vogter med, og det skal være en voksen Mand, hvorved vel forstås en Mand, der i alt Fald er en Snes Aar eller derover. Naar det overlades til Særnbanebestyrelsen at bestemme, om den ønsker det, vil det blive et betydeligt Indgreb i den Frihed, man har nu, og en Gene for Affenderen af Kreaturer ikke alene til Udlandet, men ogsaa her i Landet, f. Eks. fra et Marked og hjem osv. Saa kommer man til Bestemmelserne om, hvorledes Dyrene skulle behandles under Forjendelsen. I de Bestemmelser, der staa i § 55, som omhandler dette Forhold, hedder det, at Dyrene ikke maa udsættes for Lidelse. Ja, det er jo meget rigtigt og meget godt, men hvad forstås ved Lidelse efter den Paragraf, som forklarer det nøjere? Der forstås f. Eks., at Dyrene ikke maa være uforvarlig bundne eller lidende af anden Narjag, saasom manglende Fodring eller Vanding. Hvis Særnbanepersonalet mener, at en Vognladning Kreaturer, der affendes f. Eks. fra Aalborg til Esbjerg en varm Sommerdag, tørster, kan den lade Vognen rangere ud og lade den staa for Affenderens Negning til næste Tog og lade Dyrene vandre paa hans Bekostning. En saadan Bestemmelse tror jeg rigtignok ikke, man kan indsætte i en Lov, thi det vil jo føre til Forhold, som ville blive meget mere vanskelige, end de i Forvejen ere for Affendere af Kreaturer. I § 57 bestemmes det, at naar Særnbanen forlanger, at Vognene, efter at der har været affendt levende Kreaturer deri, skulle rengøres og desinficeres, skal Affenderen eller Modtageren betale Udgiften herved. Naar man ved, hvorledes dette er gaaet for sig tidligere, maa man sige, at det er en meget urimelig Bestemmelse. Maa jeg her drage frem i Erindringen, hvorledes det var ved Vandruv for nogle Aar siden. Der blev paa Ministeriets og Særnbanevesenets Foranstaltning alle Vogne, som kom fra Tyskland, desinficerede. Dette skulde nu herefter ske paa Affenderens eller Modtagerens Bekostning. Lad os føre dette videre. Kan det ikke tænkes, at f. Eks. Affendelsen

af Gods kan medføre, at Vognene blive besøgte med Smitte? Affenderen af dette Gods skal imidlertid ikke afholde Udgifterne ved Rengøringen og Desinfektionen af Vognene. Hvorfor skal han ikke dette, naar Affendere af levende Kreaturer skulle gøre det? Der maa dog være Konsekvens i Forholdene, naar dette skal paalægges Affenderen. Jeg tror ikke, det med nogen Grund kan paalægges Affenderen, og jeg tror heller ikke nogen Sunde, det vil blive vedtaget; thi derved bliver man fuldstændig overgivet til vilkaarlig Behandling. Hvad angaar Taksterne, foreslaas der jo, at man skal opretholde de nu bestaaende Takster. Dette vil vist forundre alle Affendere af Kreaturer, da Kreaturaffendingen er saa vanskelig og forbunden med saa store Bekostninger, som den vel kan være. Man har jo nu saa at sige kun et Sted, hvortil man kan affende levende Kreaturer med nogen Nytte, og det er Tyskland. Men der har man ikke alene en Toldmur at overstige, men nu har man ogsaa Karantæne, som medfører mange forskellige Udgifter, saa at Udgifterne ved større Kreaturer er omkring ved 50 Kr. pr. Stk. Jeg synes, at der var al Anledning for Statsmyndigheden til her ved et saadant Lovforslag som dette at komme Kreaturaffenderen i Møde ved at gøre Fragttaksterne saa billige som muligt, og i alt Fald nedtætte dem betydeligt. Maaffe vil der svare dertil: Ja, men man kan jo ikke affende Kreaturer til Tyskland for Djeblikket med Særnbanen. Nej, det er ganske rigtigt, det kan man ikke; man skal have dem med Dampstib. Men de fleste eller i alt Fald en Del af Affenderne skulle have Kreaturerne befordrede med Særnbane til Udfibningsstedet. Der mener jeg, at der er al Anledning for Statsmyndighederne til at komme Affenderne i Møde. — Jeg skal nu ikke gaa videre ind paa forskellige Enkeltheder i Lovforslaget, som jo har været vidtløftigt omtalt af de Talere, som have haft Ordet, men jeg vil anmode saavel den højsærede Minister som det eventuelle Udvalg om at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse, særlig det angaaende Transporten af levende Kreaturer.

Branjen: Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgtreds (Neergaard) kom i sit Foredrag ind paa, hvorledes man